

СЪНЯТ НА АЛИ ДЖАМБАЗ

8

*Сън сънувах, сън прокоба -
сънувах си гроба.
П.К.Яворов*

„Сънувах снощи странен сън -
червена кърпа кичи ми
главата, ботуши черни
гиздят ми краката... Мале,
какво показва моя сън?“
„Вай, чедо, твоя сън е лош!
Червена кърпа носи вест,
ботуши черни - зинал гроб.
Али, Джамбазино, Али.
Пази се, рожбо моя!...
Гаджали върли - големци
и без това те дебнат
на всяка крачка, заради
жената вярна - Гюльсия...
„Гюльсия!“ „Да, тук съм, Али!“
„Потурите ми сини дай!“

„И белия ти пояс?“ „Да!“
„Сюлтанския тютюн?“ „Позна.“
Облякъл се и хванал друм -
към панаира в Заара.

Чирпанският шубрак прикрил
гаджали трима на коне.

„Добре дошел, Али Джамбаз!“
„Добре намерили, аги
и бейове!“ „Е, накъде?“
„На панаира в Заара.
Вземете!...Заповядайте!
Увийте по цигара с мен.
Тютюн от сорт „султански“.
„Пази си го за оня свят!“
„Навели хубавата му
глава и я отрязали...“
Захвърлили я настрана -
далеч от пътя - вдясно, а
трупа оставили...За миг - ?